

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa P. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Z.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 lutego 2020 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 sierpnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

1) oddala zażalenie

**2) oddala wniosek adw. M. M. o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2019 r. odrzucił wniosek powoda P. S. o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że wyrok, którego dotyczył wniosek, został wydany w dniu 13 czerwca 2019 r., zatem określony w art. 328 § 1 k.p.c. tygodniowy termin na złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i jego doręczenie upłynął w dniu 20 czerwca 2019 r. Wniosek powoda został nadany pocztą w dniu 28 czerwca 2019 r., tj. po upływie terminu, co - wobec braku podstaw

do zastosowania w stosunku do powoda art. 327 § 2 k.p.c. - skutkowało odrzuceniem wniosku jako spóźnionego na podstawie art. 331 § 2 k.p.c.

Powód P. S. zaskarżył powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i uwzględnienie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a ponadto o zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów udzielonej pomocy prawnej, które nie zostały pokryte w całości ani w żadnej części. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 149 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że powód został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy, podczas gdy powód zdecydowanie twierdzi, że nie otrzymał i nie podpisał zawiadomienia o terminie posiedzenia, a rozpoznanie apelacji nastąpiło pod jego usprawiedliwioną nieobecność. Z tej przyczyny nie miał możliwości złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku w terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Postanowienie odrzucające wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu drugiej instancji jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c. Od takiego postanowienia przysługiwało zażalenie do Sądu Najwyższego przed wejściem w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 1469 z późn. zm.), co nastąpiło w dniu 7 listopada 2019 r. Ustawą tą przepis art. 394¹ § 2 został uchylony.

Od tego dnia zatem nie ma podstaw do wniesienia zażalenia na postanowienie odrzucające wniosek o sporządzenie uzasadnienia. Należy jednak zwrócić uwagę na przepis art. 9 ust.1 ustawy nowelizacyjnej, zgodnie z którym w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie zachowują moc czynności dokonane zgodnie z przepisami w brzmieniu dotychczasowym. Zgodnie zaś z art. 9 ust. 4 tej ustawy, do rozpoznania środków odwoławczych wniesionych i nierozpoznanych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosuje się przepisy dotychczasowe. Należy zatem uznać, że jeżeli termin do wniesienia środka odwoławczego rozpoczął bieg przed dniem 7 listopada 2019 r. i zakończył się po tym dniu, to środek odwoławczy jest dopuszczalny na

dotychczasowej podstawie prawnej. Wniosek taki wynika pośrednio z art. 9 ust. 1 nowelizacji, skoro doręczenie odpisu postanowienia z uzasadnieniem otwiera termin na jego zaskarżenie i skutek ten trwa mimo zmiany prawa.

Zgodnie z powołanym przez powoda art. 149 § 2 k.p.c., o posiedzeniach jawnych zawiadamia się strony i osoby zainteresowane przez wezwanie lub ogłoszenie podczas posiedzenia, stronie nieobecnej na posiedzeniu jawnym należy zawsze doręczyć wezwanie na następne posiedzenie, wezwanie powinno być doręczone co najmniej na tydzień przed posiedzeniem, w wypadkach pilnych termin ten może być skrócony do trzech dni. Wbrew ogólnikowym i niewykazanym w żaden sposób zarzutom, powód otrzymał zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej w dniu 13 czerwca 2019 r., co potwierdza dowód doręczenia zawiadomienia (k. 122 v.), wysłany na adres wskazany w apelacji. Odrzucenie spóźnionego wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem było zatem prawidłowe.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu podlega oddaleniu. Pełnomocnik powoda w złożonym zażaleniu argumentację oparł wyłącznie na ogólnikowym i niepopartym twierdzeniu powoda o tym, że nie otrzymał zawiadomienia o terminie posiedzenia, nigdy nie podpisywał wezwania na termin rozprawy apelacyjnej i nie był prawidłowo poinformowany o tym posiedzeniu. Takie twierdzenie jest oczywiście nieprawdziwe, co wynika z przywołanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Brak poszerzonych rozważań, czy przytoczenia okoliczności uzasadniających zawarte w zażaleniu twierdzenia, przemawia przeciw ocenie o zgodnym z zasadami profesjonalizmu działaniu, co nie uzasadnia przyznania ze środków publicznych kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zob. postanowienia SN z dnia 20 lipca 2016 r., sygn. akt II CNP 5/16, z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt IV CZ 80/16 i sygn. akt IV CZ 81/16, www.sn.pl).